

**OKÓLNIK BPA WALENTEGO WĘŻYKA Z 12 MAJA 1766 R.
O KORONACJI FIGURY MATKI BOŻEJ, CZCZONEJ
W KOŚCIELE DOMINIKANÓW W PRZEMYŚLU***

Walenty Franciszek z Osin Wężyk. Z Bożej i Stolicy Apostolskiej Łaski Biskup Przemyśki, Kawaler Orderu Białego Orła. Wszystkim tak Duchownego, jako też i Świeckiego Stanu, tudzież wszelkiemu wiernemu Ludowi Diecezji Naszej Przemyśkiej, przy Błogosławieństwie Pasterskim zdrowia dobrego od Pana BOGA. Nieograniczony BÓG w Majestacie swoim niepojęty i niedościgły w swoich rozporządzeniach, o nic bardziej pieczołowitości i starania swego Ojcowskiego nie miał, jako aby Naród Ludzki przez grzech Adama poniżony i zatracony podwyższył, i do pierwszej Istoty przyprowadził. Swoimi zaś środkami Tenże BÓG Najlitościwszy do stanu pierwszej utraconej Łaski prowadził Nas i doprowadził, któż z wiernych Chrystusowych nie wie? gdy Jednorodzonego Syna z Łona swego Ojcowskiego na ten padół płaczu zesłał, aby naturę Ludzką przyjął i stał się Człowiekiem, aby przez lat trzydzieści i trzy w Ciele Ludzkim dzieło Zbawienia Naszego sprawował, na ostatek Mękę okrutną i śmierć Krzyżową podjął. I nie dość na tym, bo lubo sam CHRYSTUS JEZUS wtóra Osoba TRÓJCY Przenajświętszej, w ciele Ludzkim na tym świecie żyjąc, już to przez różne Cuda i Znaki, już przez Uczniów swoich, zesławszy nam Ducha Przenajświętszego, Trzecią Osobę TRÓJCY Przenajświętszej w ognistych językach, Wiarę Świętą, bez której nikt do żywota wiecznego w niść nie może, i Kościół swój Święty: poddawszy go pod rządy Piotra Świętego, Xiążęcia Apostołów, Namiestnika swego i Jego Następców, na twardej i niewzruszonej nigdy Opoce ugruntował i utwierdził, przecież pomniąc na ułomność skazitelnej Natury Ludzkiej, Pośredniczkę między BOGIEM a Człowiekiem, to

---

* AAP, Kurendy 1761-1772, k. 5. Dokument to karta czerpanego papieru o wymiarach 31 / 46,5 cm, poszarzała ze starości, z postrzępionymi brzegami oraz ubytkami tekstu na liniach złożenia dokumentu „na cztery”, zwłaszcza wzdłuż linii pionowej. W niniejszej edycji, dla łatwiejszej lektury tekstu, uwspółcześniono pisownię niektórych wyrazów dodając odpowiednie znaki diakrytyczne (ć, ó, ś, ż, ź) oraz zmieniając pisownię wyrazów pisanych przez „y” na „j”, jak również „i” na „j”, zachowując oryginalną pisownię wielkości liter.

jest, Przenajdostojniejszą MARYJĄ PANNE, z której czystego Żywota za sprawą Ducha Świętego narodzić się raczył, mieć chciał i postanowił, aby Ta jako pełna Miłosierdzia Matka w potrzebach i ucieczkach do siebie naszych, do Syna swego wstawiała się. Rozszerzył i rozciągnął BÓG Najwyższy Tejże Przenajświętszej cześć i chwałę po całym świecie chrześcijańskim w cudownych i łaskami słynących Jej obrazach dla łatwiejszej ku Niej grzeszników ucieczki. Ozdobił i uszczęśliwił tenże Bóg nasz niemniej tenże Kraj tutejszy Ruski, czyli Podgórze, gdy Statuę Przenajdroższej MARYI z Kamienia alabastrowego Jednostajną, JEZUSA małego na łonie trzymającą przez JACKA świętego Zakonu Kaznodziejskiego, podczas Inkursji Tatarskiej i Kozackiej w Kijowie grasującej, lubo nie małego ciężaru, bo siedemdziesiąt i dwa funtów ważącą, jako najlekszą trzcinę za Cudownym ułożeniem Boskim, pośród nieprzyjaciół grassujących, i już Konwent Kijowski OO. Dominikanów atakujących wyniesioną, przez Dniepr Rzekę szeroko i bystro płynącą, suchą nogą przeniesioną, i w Krakowie w Kościele Świętej TRÓJCY OO. Dominikanów złożoną, a potem za sprawą Boską do Przemyśla przeniesioną, jako się pokazało w Komisji, i znać że Ta w swoim Obrazie z Alabastru rżniętym MARYJA, dla uczynienia Miłosierdzia to miejsce obrała sobie, bo skoro i jak prędko na publiczny widok ku czci Wiernych Chrystusowych wystawiona została, od tegoż punktu i momentu uciekających się do siebie w uciskach i różnych potrzebach cudownie i łaskawie wspierać i ratować bez braku zaczęła, wspierała i ratowała, i do tych czas wspiera i ratuje. Przyznaje miasto Przemyśl wraz z ś. p. Najprzewielebniejszym JMC Xiędzem Fryderykiem Alembekiem, Obojga Praw Doktorem, Kościoła Naszego Katedralnego Przemyskiego, na ten czas Archidiakonem i Oficjałem Generalnym Przemyskim, jako toż Miasto z oblężenia i ataku, od Węgrów i Tatarów, za pokazaniem się na murach, widomie MARYJA uwolniła, czego na pamiątkę oraz podziękowanie publiczna Processja z tejże Maryi statuą po Mieście, za wydanym Processem przez pomnianego JMCi Xiędza Alembeka Oficjała odprawiona była. Cudów i Łask nieprzebranych MARYI w tym Obrazie Kamiennym, w Kościele OO. Dominikanów Przemyskich czynionych i świadczonych, tu wyrazić niepodobna. O tych zaś Process i dekret deklaracji za Cudowną i Łaskawą tejże Maryi statuą J.W.JCi Xiędza Hireonima z Bogusławic Sierakowskiego Biskupa na ten czas Przemyskiego Atecessora naszego a teraz Arcy Biskupa Lwowskiego ferowany, opiewają. Gdy zaś Prześwietna Kapituła Kościoła Rzymskiego Watykańskiego z Praw swoich i Przywilejów, pomienioną statuę Najświętszej PAN-

NY i JEZUSA małego od Niej piastowanego, przed wieki w niebie ukoronowanych, koronami udarować raczyła, i Nam Akt Koronacji zleciła, przeto My tenże Akt dopełnić pragnąc, Dzień 15. Miesiąca Sierpnia, w którym przypada Święto Najświętszej PANNY Wniebowzięcia, w Roku terażniejszym naznaczyliśmy, i niniejszym Processem naznaczymy i wszystkich Wiernych Chrystusowych Diecezji Naszej przez pobożność ku MARYI zachęcamy i obligujemy, aby na Akt pomieniony Koronacji, który przez Oktawę z Odpustami i Kazaniami w przyrzeczonem Kościele OO. Dominikanów Przemyskich odprawiać się będzie, przybyć raczyli, i ten ku Czci i Chwale MARYI ozdobili, upewniając, że od tejże MARYI w wszelkich potrzebach swoich zupełną satysfakcją odniosą. Żeby zaś niniejszy Process Nasz do wiadomości wszystkich jak najprędzej doszedł XX. Dziekanów Naszych Foralnych obligujemy, aby go Solitaa viae Cursoriae po Kościołach Dekanatów swoich rozesłali. Dan w Brzozowie dnia 12. Miesiąca Maja. Roku Pańskiego 1766. Walenty Biskup.